

Nr 365.

Av herr **Holmgren**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 20, angående försvarsväsendets ordnande.*

Såsom av Kungl. Maj:ts proposition nr 20 till nu pågående riksdag framgår, föreslog försvarsrevisionen, att staten för flottans sjömanskår, nu upptagande 3,725 befattningar, skulle minskas till 3,346, häri inberäknat 366 från underofficerskåren såsom flaggkorpraler överförda underofficersbefattningar. Av övriga korpraler borde 200 vara s. k. långtjänstkorpraler. Den verkliga minskningen av sjömanskåren från nuvarande antal utgör sålunda 745 nummer. Marinmyndigheterna kunde icke tillstyrka en så långt gående reduktion utan föreslogo, att minskningen skulle begränsas till 345 nummer, d. v. s. omkring hälften av vad revisionen föreslagit. Kungl. Maj:t har med uteslutande motivering att åstadkomma besparingar i det närmaste drivit minskningen lika långt som revisionen och föreslagit en numerär å sjömanskåren av 3,390, häri inberäknat 370 flaggkorpraler och 200 långtjänstkorpraler.

Av samma skäl som beträffande sekundofficerskåren torde det vara erforderligt, att vid beräkning av det erforderliga personalbehovet hänsyn toges till den enligt statistiken på grund av sjukdom m. m. ständigt opåräkneliga procenten av personalen och sålunda upptaga ett ökat antal beställningar, motsvarande 5 % av fredsbehovet. I det följande föreslås vidare att såsom hittills personal av sjömanskåren icke bör avses till bevakningen av örlogsvarven utan att detta allt fortfarande bör ske genom polispersonal, varigenom skulle uppkomma en minskning i landbehovet av korpraler med 16 nummer.

Korpraler. Meniga.

Antalet erforderliga befattningar ombord och i land, inräknat flygvapnet, bliver då, därest i övrigt propositionens beräkningsgrunder tillämpas.....	1,179	1,314	
Av dessa utgöra befattningarna ombord	880	883	
	och övriga alltså	299	382
	5 % härå utgör	15	19

med vilket antal behovsberäkningen bör ökas; resultatet bliver då

	1,194	1,333
--	-------	-------

Tillsammans bildar detta antal med frånräknande av de 200 långtjänstkorpralerna, eller sålunda 2,327 nummer, utgångspunkten för beräkningen av den erforderliga rekrytkontingenten. Denna är i nuvarande sjömanskår,

vilkens totalsiffra uppgår till 3,725 nummer, beräknad till 820, eller drygt 28 % av antalet utbildat manskap, och torde denna procent vara grundad på mångårig erfarenhet om avgångsprocenten. Vid beräkningen av sjömanskårens stat har revisionen för sin del emellertid ansett, att en rekrytkontingent av 560 nummer vore erforderlig för fyllande av kårens behov, vilkens numerär enligt revisionens förslag med frånräknande av rekrytkontingenten och långtjänstkorpralerna uppgår till 2,220 nummer. Revisionen har sålunda, på grunder, som ej i betänkandet angivas, ansett sig kunna räkna med en rekrytkontingent som endast uppgår till blott något över 25 % av övrig numerär. Ehuru propositionen något ökat den sistnämnda, behålles dock rekrytkontingenten i enlighet med revisionens förslag, varigenom procenten sjunker ytterligare, nämligen till 23,6 %. Då erfarenheten givit vid handen, att den procent av rekryter som erfordras för fyllande av sjömanskårens behov av utbildat manskap uppgår till 28 % av dessas antal och då några skäl icke blivit förebragta för frångåendet av denna erfarenhetsgrund, anser jag den fortfarande böra tillämpas. Härav följer, att vid en kontingent utbildat manskap av — frånräknat långtjänstkorpraler — 2,327 nummer bör räknas en rekrytkontingent av icke 560 utan 652 nummer, varigenom sjömanskåren skulle stiga till 3,179 nummer.

I propositionens beräkning av behovet har slutligen en avprutning gjorts med 49 nummer av utbildat manskap, vilket avses att ersättas med icke utbildade, med ändamål att bringa sommar- och vinterbehovet att överensstämma. Med anmärkande att en dylik avprutning icke synes verkligt berättigad, enär den föranleder uppkomsten av en icke oväsentlig brist under sommarhalvåret, synes dock en ungefärlig medelväg kunna väljas, som giver något överskott vintertid och någon brist sommartid, och borde i så fall en minskning i antalet menige enligt ovan göras med 31 nummer. Antalet beställningar bleve då fördelat till:

1,200 korpraler, därav högst 200 högbåtsmän, samt

1,950 menige,

eller sålunda sammanlagt 3,150 nummer förutom flaggkorpraler.

Detta innebär en ökning i förhållande till regeringspropositionen med

5 korpraler, och

130 menige.

På grund av det ovan anförda får jag hemställa,

att riksdagen ville besluta, att staten för flottans sjömanskår skall, utöver det i Kungl. Maj:ts proposition nr 20 föreslagna antalet nummer, ökas med 5 korpraler och 130 menige.

Stockholm den 22 februari 1924.

Bj. Holmgren.